

[Kaj Rasmussen.]

Jeg skal slutte med at sige, at mit parti meget gerne vil anbefale statsbaneloven til det høje folketings hurtige og velvillige behandling.

Holmberg: De to af den højtærede minister for offentlige arbejder fremsatte lovforslag gælder jo ændringer i statsbaneloven og ændringer i postloven. Det drejer sig stort set om ændringer af taksterne i opadgående retning. Det er vel nok en lille del af denne såkaldte buket, som vi har drøftet i dag, men det skal også erkendes, at vi har set lignende forslag før under lignende situationer.

Motiveringen for begge lovforslag er, at der er underskud, og hvad der ikke er, vil der komme senere; der henvises til lønforhandlinger, lønforhøjelser o. s. v. Motiveringen er egentlig god nok, men så må med det samme det spørgsmål melde sig, om forhøjelserne er lagt på de rette steder. Det er naturligvis rigtigt, at dette egner sig bedst til udvalgsbehandling, hvor vi kan se nøjere på tingene. Jeg havde egentlig tænkt mig at sige noget mere, men det er, ligesom om tidspunktet ikke er så godt egnet dertil, så de spørgsmål, jeg havde at stille, tror jeg jeg vil vende tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Det er klart, at jeg skal undlade at læse de forskellige forhøjelser op — de er kendt af ministeren, og de er kendt af os, der har læst lovforslagene — men en enkelt bemærkning skal alligevel med her; det er i forbindelse med den foreslåede forhøjelse af portoen for dagbladene. Den er efter min mening lidt voldsom. Ministeren vil sikkert hertil svare, at på dette område ligger det største arbejde for postbudene. Der er dog nok grund til at gøre opmærksom på, at arbejdet nok var lidt større før end nu, da motoriseringen er kommet et godt stykke frem. Sidste gang vi drøftede postloven, havde vi egentlig den samme diskussion også med hensyn til dette område.

Jeg tror, det er svært at gøre op, for hvis postvæsenet ikke havde aviserne og alligevel skulle bringe den øvrige post ud, tror jeg det hele taget i betragtning, at det ville blive meget, meget dyrt. Vi ser jo, at avisindtægterne er store beløb; for 1964-65 var det ca. 40 mill. kr., og de

foreslåede forhøjelser skulle andrage ca. 7 mill. kr. Det er alligevel en stigning på ca. 15 pct., altså en relativt stor stigning. Det er rigtigt, som den højtærede minister gør opmærksom på, at sidste gang vi drøftede portoforhøjelser, blev det nævnt, at der var underskud fra sidste gang, og det er, ligesom om dette knap nok er ført à jour. Jeg tror, det er rimeligt, at vi særligt drøfter forslaget om forhøjelse af avisportoen.

Så gør ministeren opmærksom på den forbedring, der er sket i forbindelse med motoriseringen af pakkeomdelingen. Det er selvfølgelig rigtigt. Mit spørgsmål til ministeren bliver da, hvor langt vi egentlig er fremme, eller hvor langt vi er tilbage. Så venter jeg ministerens svar derpå.

De samlede takstforhøjelser anslås at ville indbringe 66,9 mill. kr., og mit parti har ikke taget stilling, hverken til det rimelige i beløbsrammen eller til de enkelte områder, men selvfølgelig kan vi erklære os villige til at drøfte alt dette i det udvalg, der kommer.

Jeg går så over til at tale om ændringerne i statsbaneloven og de takstforhøjelser, der dér er tale om; de foreslås sat op over hele linjen; det gælder dog ikke med hensyn til biltaksterne over Store-Bælt; dér føjer ministeren — man kan næsten læse det mellem linjerne — stolt til, at der ikke skal ske nogen forhøjelse denne gang, men jeg vil lige gøre opmærksom på, at det manglede egentlig også bare, om der skulle komme en forhøjelse her, for taksterne er sandelig store nok i forvejen, og her er et af de områder, hvor vi i al fald ved at statsbanerne giver overskud.

Ministeren anførte i sin udførlige motivering ved fremsættelsen af lovforslaget, at forhøjelserne i sig selv er motiveret med de allerede indtrufne og de forventede stigninger i statsbanernes udgifter. Det er ikke første gang, vi bliver præsenteret for den begrundelse i forbindelse med det alt for store underskud i Danmarks største vognmandsforretning. Denne gang er det en ekstra regning på ca. 42,5 mill. kr. Sidste gang — var det ikke i 1961 eller i 1963? — var regningen på ca. 65 mill. kr. Jeg mindes, at ministeren dengang regnede med, at der ville komme balance og måske endda overskud. Det tør vel nok siges, at det var en fejlregning.